

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň 1/ **M. C.**, nar. X., bývajúcej v H. a 2/ **M. C.**, nar. X., bývajúcej v H., zastúpených JUDr. M. V., advokátom so sídlom v K., proti žalovaným 1/ **JUDr. J. M.**, bývajúcemu v K., 2/ **JUDr. L. S.**, bývajúcemu v K., zastúpenému JUDr. V. K., advokátom so sídlom v K., a 3/ **JUDr. M. H.**, bývajúcemu v K., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15 C 27/2002, o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2006 sp.zn. 6 Co 338/2005 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkýň **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I z 30. júna 2005 č.k. 15 C 27/02-187 vo výroku vo veci samej, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkýň o náhradu škody, a vo výrokoch, ktorými bolo vyslovené, že žalobkyniam sa nepriznáva náhrada trov konania, a že štát nemá právo na náhradu trov konania. Vo výroku o povinnosti žalobkýň zaplatiť žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov prvostupňového konania 124 398,-- Sk rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaným 2/ a 3/ náhradu týchto trov nepriznal. Zároveň rozhodol, že účastníkom sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podali dovolanie žalobkyne. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušil

a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili odňatím možnosti konať pred oboma súdmi, ktoré malo spočívať v tom, že neboli poučené o možnosti požiadať o ustanovenie zástupcu z radov advokátov na zastupovanie v konaní. Ďalej poukazovali na to, že nebol vykonaný nimi navrhovaný dôkaz, a to výsluch žalovaného 1/, pričom nevykonanie tohto dôkazu nebolo zdôvodnené. Namietali tiež aj nesprávne právne posúdenie veci odvolacím i prvostupňovým súdom.

Žalovaný 2/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť, alebo dovolacie konanie zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž vo veci samej o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti

dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľiek o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nesplnení povinnosti súdu poučiť ich o možnosti požiadať o ustanovenie zástupcu z radov advokátov na zastupovanie v konaní. Z obsahu spisu (č.l. 73 a 74) vyplýva, že žalobkyniam bola 28.11.2003 doručená, okrem iných písomností (t.j. okrem tlačíva označeného ako „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch“ a výzvy na zdokladovanie majetkových a finančných pomerov), aj výzva z 11.11.2003 označená v poznámke ako „Výzva pre navrhovateľa podľa § 114 O.s.p.“, ktorej obsahom bolo i poučenie, že ak sú u nich predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, súd im na ich žiadosť ustanoví zástupcu z radov advokátov, ak je to potrebné na ochranu ich záujmov (§ 30 O.s.p.). Napriek tomuto poučeniu žalobkyne v priebehu ďalšieho konania o ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom nepožiadali, keď vyjadrenie žalobkyne 2/ na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 21.10.2004 o tom, že nik z radov advokátov ich nechce zastupovať, pretože vec je vedená proti žalovanému 1/, nebolo možné bez ďalšieho za takúto žiadosť považovať. V súvislosti s možnosťou ich zastúpenia advokátom ustanoveným súdom žiadne výhrady voči postupu súdu v podanom odvolaní ani na odvolacom pojednávaní nevyjadrili. Z hľadiska prípustnosti dovolania nebola dôvodná ani námietka o nevykonaní dôkazu výsluchom žalovaného 1/. Nevykonanie všetkých účastníkom navrhnutých dôkazov nie je totiž odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Opodstatnená nebola ani námietka dovolateľiek, že nevykonanie nimi navrhnutého dôkazu nebolo zdôvodnené. Nevykonanie označeného dôkazu odôvodnil súd prvého stupňa vo svojom rozsudku na strane č. 7 v prvom odseku, čím bola splnená požiadavka vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., preto odvolací súd nemal dôvod prvostupňovému súdu v tomto smere nič vytýkať a ani sám sa touto okolnosťou zaoberať.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkýň podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným 1/ a 3/ v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli a trovy žalovaného 2/, súvisiace s odmenou jeho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval (vzhľadom na obsah vyjadrenia ako aj okolnosť, že

podmienky prípustnosti, resp. odmietnutia dovolania skúma dovolací súd z úradnej povinnosti) za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová